Flatruet med pansiosarna :)

tors, 08/07/2010 - 21:15 Gunilla Ödin

- Resedagbok [1]

Mitt första inlägg i min resedagbok, blir att berätta om min dagsutflykt från Åsarna till Flatruet tillsammans med PRO Rätan-Åsarna.

Mamsen frågade om jag kunde tänka mig att följa med och då köra min bil (fick betalt för bensinen) och eftersom jag inte åkt den vägen som vuxen tog jag givetvis chansen att uppleva något annat en dag.

Resan började hos mor i Åsarna. Där hämtade jag upp henne, Agneta och Marianne. Vi packade in ett gäng stolar i bagaget (som vi skulle sitta på vid em-kaffet) och oss själva i bilen. Sedan åkte vi förbi bageriet och hämtade upp två violtårtor. Mums! Anledningen till resan var nämligen att fira föreningens pensionärer som 2010 fyller 80 år.

De övriga åkte minibuss o den anslöt vi till på vägen mot Ljungdalen. Första stoppet gjorde vi, i min bil, när jag slog på en grisnit, såg nämligen en otroligt vacker vy, Storåpasset, som jag var tvungen att fota.

I Storsjö stannade båda bilarna för att sträcka på benen och dricka lite festis. Där hämtade vi även upp ytterliggare en passagare. Kl. 12 var det dags för lunch på Storsjö fiskecamp. Kan väl inte direkt påstå att det var någon kulinarisk måltid, men mätt blev jag i alla fall. Vid lunchen anslöt ytterliggare 4 personer och en bil till.
När vi rullade vidare vid 13-tiden var vi således 14 personer i 3 bilar. Till Flatruet hade vi nu c:a 3 mil, varav de sista 15 km var på grusväg och i princip bara uppför. Väl uppe på platån är det en vidunderlig utsikt och man ser milsvida omkring. Naturen är karg men så otroligt vacker att jag blev alldeles mållös. En otrolig upplevelse att åka på Sveriges högst belägna landsväg. Högsta punkten är 975 m.ö.h. Flatruetvägen är ofta avstängd på vintern p.g.a. stark vind som gör att det blir meterhöga drivor efter vägen. Oj oj oj, kan jag bara säga om detta! Måste upplevas!!

Rätt som det är när jag är iväg och tar kort ropar mor på mig att vi måste skynda oss att åka. Det kommer tusentals renar som ska passera vägen vi ska åka tillbaka.

Flocken drivs av ett antal renskötare som gör detta på det moderna sättet m.h.a. helikopter, 4-hjulingar och motorcross-cyklar. Så coolt att se! Tyvärr, eller ska jag kanske säga att vi hade tur, som inte hann passera innan renarna, för det var verkligen en upplevelse att få se den enorma hord av renar som passerade. Fort gick det också, mycket tack vare helikoptern som effektivt drev renarna framåt.

Resan ner gick lite fortare än den gjorde upp, framför allt var den nog snällare mot bilen. Först var det meningen att det skulle bli kaffe o tårta på Flatruet, men tyvärr blåste det lite för mycket för att det skulle vara behagligt att fika ute. Det var dock inte kallt, men ändå... Därför stannade vi till på Fjällviolen i Storsjö på vägen tillbaka. Där dukades det upp till kaffe och tårta. Himla smaskigt! Det sjöngs för jubilarerna och chauffören till minibussen spelade lite dragspel. När tårtan var uppäten och kaffet urdrucket tackade vi för dagen och begav oss hemåt. Vid 17-tiden körde jag åter in på gården hos mor, mycket nöjd med dagen!! Trevligt sällskap och en otrolig naturupplevelse!! Sådana här chanser får man inte varje dag, så min rekommendation är, ta de chanser som dyker upp i livet!! <3

Källa till webbadress: http://xn--din-rna.se/blogg/flatruet-med-pansiosarna

Länkar:
[1] http://xn--din-rna.se/category/artikelkategori/resedagbok